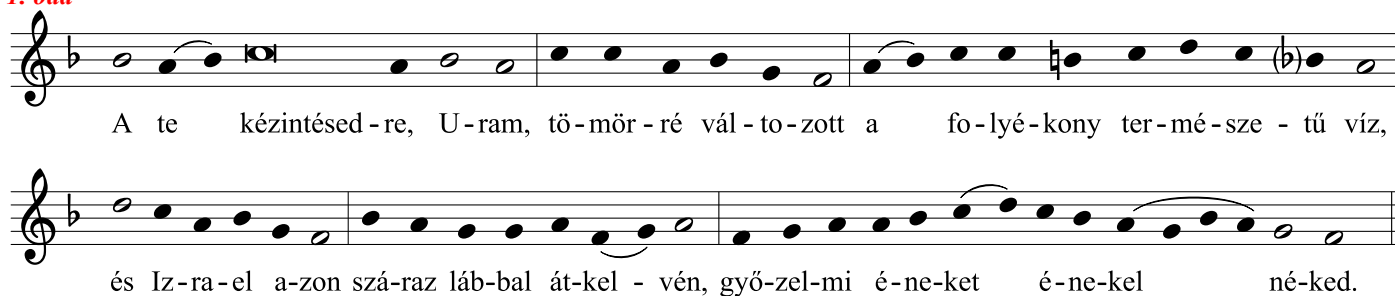

7. HANG

1. óda

A te kézintésed-re, U-ram, tö-mör-ré vál-to-zott a fo-lyé-kony ter-mé-sze - tú víz,
és Iz-ra-el a-zon szá-raz láb-bal át-ke-l - vén, győ-zel-mi é-ne-ke-t é-ne-ke-l né-ked.

3. óda

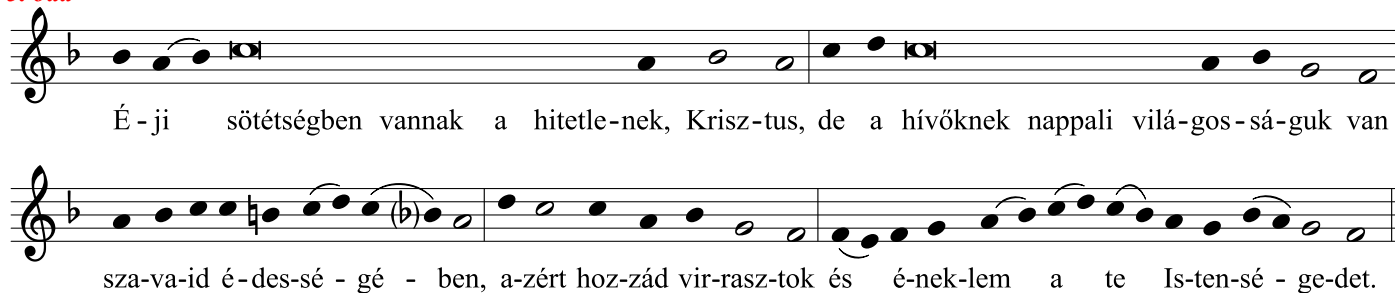
Kez-det - ben, U-ram, az eg-ek bol-to-za-tát min-den-ható Igéd-del meg-e-rő - sít - vén, és isteni
Lel-ke-d-del a-zok e-re-jét meg-ál-la - pít - ván, a hit-nek ren-dü-let-len kö-vén e-rő-sít-s meg en-gem

4. óda

Ki az atyai keblet el nem hagy-tad, és leszá-lottál a föld-re, ó Krisz-tus Is-te-nünk, meg-ér-tet-tem
üdv-gond-do-zá-sod tit - kát, és ma-gasz-tal-lak té-ged, e-gyet-len Em-ber-sze - re-tő!

5. óda

É - ji sötétsé-gben van-nak a hit-le-nek, Krisz-tus, de a hívők-nek nap-pali vilá-gos-sá-guk van
sza-va-id é-des-sé - gé - ben, a-zért hoz-zád vir-rasz-tok és é-nek-lem a te Is-ten-sé - ge-det.

6. óda

A föl - di gondok ag-godalmai kö-zt e-vez-vén, ho-gy é - let-ha-jóm vét-ke - im sú-lya a - latt
el ne me - rül-jön, és a lé-lek-ron-tó ször-nyek ál-do-za - tul ne es-sek, mint Jó - nás, kiáltok
hoz - zád, Krisz - tu - som: A ha - lá - los mé-ly - sé-g - ből ve - zess ki en - gem!

Konták, 7. hang

A ha - lál ha - tal - ma nem tart - hat - ja többé fogságban a ha - lan - dó - kat,
 mert Krisz - tus le - száll - ván, an - nak e - re - jét összetörte s el - e - nyész - tet - te,
 a pok - lot pedig rabláncra fűzván, megkö - töt - te. A - zért a pró - féták örvendeznek,
 lel - ke - sül - ten ki - ált - ván: Í - me, Üdvözítő jelent meg ne - künk, jertek, hívek az
 ö-rök fel-tá-ma-dás-ra!

Ikosz

Megreszkettek ma alant a földalatti világ s a halál / a Háromság egyikétől. / A föld megrendült, / a pokol kapui pedig elcsodálkoztak, mikor meglátták. / Az egész teremtés a prófétákkal együtt / örvendve diadalhymnuszt zeng / neked, megváltó Istenünknek, / ki a halál erejét most megtörted. / Vigadjunk és kiáltunk / Ádámnak és mindazoknak, kik Ádámtól valók: / Az ő keresztfája ismét bevezet, / menjetek, hívek, a feltámadásra!

7. óda

A tüzes kemencét hajdan az if - jak harmatozóvá vál - toz - tat - ták, egy i - gaz Istent
 di - csér - vén és mond - ván: Di - cső - í - tett és ma - gasz - talt le - gyen a - tyá - ink - nak Is - te - ne!

Elővers

Dicsérjük, áld - juk, imádjuk az Urat, énekeljük az U - rat, és magasztaljuk Őt mind - ö - rök - ké!

8. óda

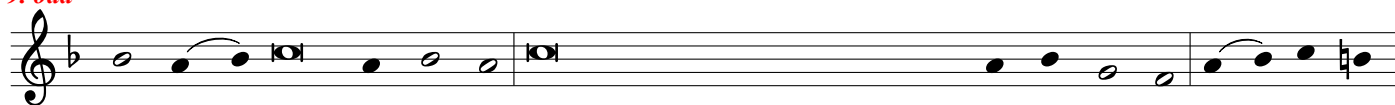
Az el - éghetetlen bokor láng - já - ban, a Si - na - i he - gyen haj - dan
 az akadozó nyelv - vű Mó - zes - nek je - lent meg az Is - ten,
 a há - rom legyőzhetetlen if - jút pe - dig az isteni buzgóság énekesekké tet - te, mond - ván:

Oktoéch, kánonok

É-ne-ke-ljé-tek az Urat, az Úr mi-den mű - ve - i, és ma-gasz-tal-já-tok Őt mind-ö - rök-ké!

9. óda

Ki szep - lőtele-nül szül-tél és a mindenható Igének testet köl-cső-nöz-tél, fér - fit nem

is - me - ró Szűz a - nya, Is - ten - szü - lő, ki az elviselhetetlenek nyug - he - lye,

és a befogadhatatlan Teremtőnek haj - lé - ka vol - tál, té - ged ma - gasz - ta - lunk!